

VRŠOVICKÝ

6/2015

HLASATEL

Sborový časopis Náboženské obce Církve
československé husitské v Praze Vršovicích

Jaroslav Kruis - Chléb a sůl

V posledních týdnech a dnech se moje přemýšlení asi nejvíc soustředilo kolem těch událostí, které byly středem zájmu našich sdělovacích prostředků:

- oslavy ukončení druhé světové války
- vyvrcholení tříletého období připomínání života a díla Mistra Jana Husa
- migrace

Ve všech třech případech jde o boj dobra se zlem. Druhá světová válka ve svém výsledku znamenala 60 milionů mrtvých a násobky lidí postižených tím utrpením. Napsáno a řečeno o tom bylo snad všechno, včetně vzpomínek přímých účastníků. Byly to události vesměs truchlivé a ani konečné spojenecké vítězství, jehož 70. výročí jsme letos v květnu oslavili, na tom nemůže nic změnit. Je třeba být pozorní, protože síly zla jen čekají jakou skulinku v našich dobrých předsevzetích vytvoříme, aby ji zaplnili ti, jejichž úmyslem není dobro, ale právě naopak.

Mistr Jan Hus, jeho boj za Boží pravdu. Z jeho myšlenek jsem vybrala z Řeči o míru: *Vykupitel lidského rodu podle Janova evangelia řekl: „Pokoj vám zanechávám, mír svůj vám dávám; nedávám vám mír, jaký dává tento svět.“*

Mír Boží je utišení mysli zakotvené v ctnostech. Tento mír má tři různé stránky: mír člověka s Bohem, člověka se sebou samým a člověka s bližním.

Mír v prvním slova smyslu má takový, že bez něho je každý jiný mír nemyslitelný.

Pokud jde o mír v druhém smyslu, je

podstatou tohoto míru povinná podrážkenost těla duši.

A pokud jde o mír ve třetím smyslu, je zřejmé, že se projevuje bratrským milováním a tedy předpokládá víru a naději. Prosme proto Boha ať nám sešle mír, abychom Boha nade vše milovali, abychom se svatě spravovali a abychom všem bližním prospěli ke spáse. Prosme Boha, aby nás milostí Ducha svatého až do konce zachoval ve víře, naději a lásce.

Migrace - malé stěhování národů, ochrana evropské, a tím i naší křesťanské kultury, kvóty na přijímání imigrantů. Co s tím? Je to otevření dveří k převrácení našich tradičních duchovních hodnot? Nevím.

Pro křesťana je to Bible, v ní je všechno, ale rozumíme jí natolik, aby v ní každý našel správnou odpověď?

Musela bych si zoufat, kdybych nevěřila v Boží lásku a milost. A tak do Božího milosrdenství všechno vkládám a prosím o smilování. Osviť nás v temnostech, Pane, ať se i nadále můžeme těšit z krásy všeho stvoření.

Pro uklidnění jsem se začetla do veršů br. Matouše:

*Hle v zmatku světovém
cos trvá bez ustání,
dvou mocí protiklad
se bije v soutěži
a nejde o něco, jen o cosi
v tom klání:
buď běží o všechno,
buď o nic neběží.*

Nebeský Otče, děkujeme, že vidíš všechny těžké situace, kterými budeme muset projít. Děkujeme za radost a novou naději, že nás zase provedeš vítězně každou svízelnou situací. Amen

Milada Janatová

MODLITBA ZA SPOLEČENSTVÍ CÍRKVE

*Pane Ježíši Kriste, ty jsi hlava církve, ty jsi hlava našeho společenství.
Dej nám, ať se máme rádi, ať máme jeden pro druhého správné slovo,
pomáhající skutek, odpuštění.*

*Chraň slabé, osvěćuj pochybující, posiluj malomyslné,
podrž kolísající, probud' dřímající, veď hledající, rozehřej vlašné.
Dej nám, ať jsme znamením tvé přítomnosti, tvé zachraňující lásky. Amen.*

NEDĚLE V ČERVNU

Těla a krve Páně (Corpus Christi)

čtvrtek 4. června 2015

Lidově: Boží tělo

*Velebte Hospodina se mnou, vyvyšujme spolu
jeho jméno. Okuste a uzříte, že Hospodin je
dobrý. (Žalm 34,4.9)*

První čtení: Deuteronomium 8,2–3

Druhé čtení: 1. Korintským 10,1–4.16–17

Evangelium: Lukáš 9,10–17

II. neděle po svatém Duchu

7. června 2015

*Hospodin je světlo mé a moje spása, koho
bych se bál? Hospodin je záštita mého života,
z koho bych měl strach? Protivníci, moji ne-
přátelé, sami klopýtli a padli. (Žalm 27,1–2)*

První čtení: Genesis 3,8–15

Druhé čtení: 2. Korintským 4,13–5,1

Evangelium: Marek 3,20–35

Patriarchy Karla Farského

pátek 12. června 2015

*Dám vám pastýře podle svého srdce a ti vás
budou pást obezřetně a prozíravě.
(Jeremjáš 3,15)*

První čtení: Přísloví 3,1–7

Druhé čtení: 1. Korintským 3,9–11

Evangelium: Lukáš 6,20–23

III. neděle po svatém Duchu

14. června 2015

*Hospodine, slyš můj hlas, když volám. Ne-
odvrhuj mě a neopouštěj, Bože, moje spáso.
(Žalm 27,7.9)*

První čtení: Ezechiel 17,22–24

Druhé čtení: 2. Korintským 5,6–10.14–17

Evangelium: Marek 4,26–34

IV. neděle po svatém Duchu

21. června 2012

*Hospodin je síla svého lidu, spásná záštita
svého Pomazaného. Zachraň svůj lid a žeh-
nej dědictví svému, buď mu pastýřem navěky!
(Žalm 27,8–9)*

První čtení: Jób 38,1–11

Druhé čtení: 2. Korintským 6,1–13

Evangelium: Marek 4,35–41

V. neděle po svatém Duchu

28. června 2015

*Lidé všech národů, tleskejte v dlaně, hlaholte
Bohu, plesejte zvučně. Hospodin, Nejvyšší,
vzbuzuje bázeň, on je Král velký nad celou
zemí. (Žalm 47,1–2)*

První čtení: Pláč 3,24–33

Druhé čtení: 2. Korintským 8,7–15

Evangelium: Marek 5,21–43

Apoštolů Petra a Pavla

pondělí 29. června 2012

*Slavné věci hlásány jsou v tobě, město Boží!
O Sijónu řeknou: V něm se zrodil ten i onen,
a sám Nejvyšší jej činí pevným. (Žalm
87,2.5)*

První čtení: Ezechiel 34,11–16

Druhé čtení: 2. Timoteovi 4,1–8

Evangelium: Jan 21,15–19

Sk 1, 15-17.21-26

1J 5, 9-13

ev. Jn 17, 6-19

MÁME MOCNÉHO PŘÍMLUVCE

Jeden z mých synů přišel ze školy a vyprávěl svědectví jednoho z potomků těch, kteří přežili peklo vyhlazovacích táborů: „Když se tatínek vrátil z koncentráku, spálil všechny svaté obrázky, které jsme doma měli, a přestal praktikovat víru, ačkoliv jsme před válkou pravidelně chodili do kostela a pěstovali rodinnou zbožnost. Zahodil tehdy víru v křesťanského Pána Boha a stal se z něho přesvědčený komunista.“ Kolik takových příběhů v životech milionů lidí se muselo odehrát a v jakých nejrůznějších obměnách? První masová vlna výstupů z církve do bez vyznání přišla s návratem přeživších ze zákopů I. světové války. Deziluzi těchto našich pradědů a prapradědů, jejich vykořeněnost, zklamání, hluboký vnitřní i společenský otřes celé jedné lidské generace a jejich potomků narozených už po válce geniálním způsobem zachytil ve svých románech Erich Maria Remarque. Část z této generace našla v podmínkách naší země své zázemí v nově vzniklé Církvi československé, která se v tomto ohledu skutečně stala produktem své doby, respektive byla mnohým časovou odpovědí na aktuálně kladené otázky spjaté se ztrátou víry v Boha, ztrátou důvěry v církevní instituci, výrazem znovunalezeného národního a státního, a podle nich i církevního sebeurčení. Kritikové vyčítají této církvi, že se stala pouhou záchytnou stanicí pro ty, kteří svou

víru ztratili, ale ještě nenašli odvahu otevřeně se k této ztrátě přiznat. K tomu mělo dojít až v generaci jejich potomků se zkušeností druhého celosvětového válečného konfliktu, kteří v podobném masovém měřítku začali opouštět Československou církev, ale i jiné denominace v 50. letech 20. století, z nichž skutečně mnozí, podobně jako pán ze synova vyprávění, vyměnili víru v dobrého Boha a jeho syna Ježíše za víru v budování reálného socialismu podle principů vytyčených pány Marxem, Engelsem, Leninem a dalšími. Indiánská moudrost říká: „Než začneš soudit druhého, ujdi jednu míli v jeho mokasínech.“ Často máme my pohodlní křesťané 21. století tendenci kriticky poměřovat ty, kteří svou víru ve vírech a turbulencích století 20. ztratili nebo zapřeli, s prací nazout se do jejich bot alespoň na jednu jejich míli se však už neobtěžujeme. Je na místě divit se tomu, který tváří v tvář hrůzám vyhlazovacích táborů o svou víru přišel? Před časem jsem otiskl v Hlasateli vzpomínku na ženu, která v jediném okamžiku Popeleční středy 14. února 1945 přišla zásahem bomby o dvě ze svých dětí, a i když se i potom ještě stala matkou dalším dětem, postupně jedno o druhé přicházela a nakonec jako matka všechny své děti přežila. Je na místě, abych se divil, kdybych se dověděl, že po takovém životním martýriu, svou víru ztratila? Vím já, jak bych v takové

životní zkoušce obstál? Opakovaně razím své přesvědčení o tom, že přes veškeré obtíže, se kterými se i ve své víře potýkáme, žijeme a praktikujeme pohodlné křesťanství, které na nás žádné mimořádně velké nároky neklade. Nehrozí nám za naše vyznání státní ani jiná perzekuce, jít v neděli do kostela je jenom otázkou našeho vnitřního rozhodnutí, ve kterém musíme zvítězit především sami nad sebou, jako křesťané v České republice nevystavujeme nebezpečí sebe, svou rodinu. Oč hůř jsou na tom křesťané v Pákistánu, v Iráku, v Súdánu? O kolik bylo náročnější praktikovat víru v čase světových válek a v dobách, které následovaly po nich? Kdyby nás tak toto uvědomění alespoň vedlo k větší pokoře a vděčnosti, k intenzivnějšímu pamatování na ty, kteří takové štěstí jako my neměli nebo nemají. Nedostatek pokory často provází naopak přebytek pýchy, zvláště té duchovní, ve které se člověk sám sobě i druhým stává hodnotícím měřítkem. Podívejte se na mě, jakým jsem duchovním velikánem... Každou neděli chodím do kostela, pravidelně čtu Bibli, modlím se, dávám desátky, dokonce větší než farizeové, ti dávali z máty, kopru a kmínu! A právě oni si vysloužili pokárání od Pána Ježíše. Běda vám, pokrytci, nedbáte na to, co je důležitější: právo, milosrdenství a věrnost. Toto je třeba činit a to ostatní nezanedbávat.

Nacházíme se v liturgickém období, ve kterém si církev připomíná zjevování Zmrtvýchvstalého Krista učedníkům. Pán Ježíš po svém Vzkříšení přichází za těmi, kteří jsou jeho, aby se jim dal poznat, aby je povzbudil, utěšil,

naplnil radostí i vytrvalostí a stálostí ve víře. Prosme, aby se takového radostného povzbuzení dostalo také nám v naší víře. Abychom správně dokázali rozpoznat čas, ve kterém se k nám Bůh milostivě sklání, chvíle, ve kterých je v nejrůznějších situacích našeho života přítomen pro nás a pro naši spásu. Takovou mimořádnou Kristovu přítomnost však zpravidla doprovází také konkrétní lidská spoluúčast. Ačkoliv je Kristovo navštívení pokaždé výhradně v Boží režii, nepodílí se na něm člověk v roli pouhého statisty. Na nás je, abychom se takovému Božímu navštívení otevřeli, abychom zahodili svou pýchu, své povýšenectví, abychom se učili pokorně naslouchat Božímu hlasu, který je tichý a jemný, abychom byli druhým známi pro svou vlídnost, laskavost, tichost i sebeovládání. Abychom se učili vděčnosti, byli schopni poděkovat i v úžasu žasnout nad tím, co všechno Bůh koná v našich životech, radovali se z každého, i sebemenšího dobra a byli schopni vidět ho a hledat v druhých lidech. Ve všech pochybnostech, bolestech i pádech života se držíme osvědčené jistoty: že máme mocného přímluvce za nás – samotného Krista, který se za nás přimlouvá před Boží tváří: „Posvět je Pravdou; tvoje slovo je Pravda... Sám sebe za ně posvěcuji, aby i oni byli v pravdě posvěceni.

Amen

*Kázání o VI. neděli po velikonocích
17. května 2015 v Husově sboru
ve Vršovcích*

PROGRAM NA ČERVEN

7. 6.	neděle	10 hod.	bohoslužba	slouží D. Frýdl, káže O. Nováček
14. 6.	neděle	10 hod.	bohoslužba	slouží D. Frýdl
18. 6.	čtvrtek	18 hod.	Najít světlo ve tmě - prezentace knížky Simony Vlkové o zkušenosti matky, která přišla o své dítě.	Divadlo MANA
19. 6.	pátek	19. 30 hod.	Ke kořenům - komponovaný večer o posledních věcech člověka. Ke kořenům je projekt, který se zabývá eko pohřbnictvím a snaží se vytvořit smysluplné rituály posledního rozloučení v době, která smrt vytěsnila ze svého zorného úhlu.	Divadlo MANA
21. 6.	neděle	10 hod.	bohoslužba	slouží D. Frýdl
23. 6.	úterý	19. 30 hod.	Jan Hus - dramatická báseň Josefa Kajetána Tyla. Režie Bohumil Gondík.	Divadlo MANA
25. 6.	pátek	17 hod.	schůze rady starších	sákristie
28. 6.	neděle	10 hod.	bohoslužba	slouží D. Frýdl, káže A. Frýdlová

KONTAKT

Moskevská 34/967
101 00 Praha 10-Vršovice
e-mail: info@husuvsbor.cz
www.husuvsbor.cz
e-mail faráře: david.frydl@tiscali.cz
tel.: 271724317 (Farní kancelář)
271726461 byt faráře
731100059 mobil faráře

Vršovické divadlo MANA
Centrum MANA
produkce: Lenka Němečková, tel.
778001097
www.vrsovickedivadlo.cz
e-mail: produkce@vrsovickedivadlo.cz
lenka.nemeckova@vrsovickedivadlo.cz
Prodej vstupenek před začátkem představení na pokladně divadla.

V těchto dnech si připomínáme 600 let od úmrtí mistra Jana Husa. Mistr Jan Hus se narodil kolem roku 1370 v Husinci u Prachatic v chudé poddanské rodině. Jako jedno z jeho nejznámějších citátů jsem si vybral pro své kázání:

„Protož, věrný křesťane, hledej pravdu, slyš pravdu, uč se pravdě, miluj pravdu, prav pravdu, drž pravdu, braň pravdy až do smrti: neboť pravda tě vysvobodí od hříchu, od ďábla, od smrti duše a konečně od smrti věčné, jenž jest odloučení věčné od milosti Boží...“ Jan Hus, *Výklad víry*

Mistr Jan Hus zde vypočítává mnohými způsoby, jak se mám zachovat k Pravdě. Pravdu máme:

- 1) slyšet
- 2) učit
- 3) milovat
- 4) mluvit o ní
- 5) držet se jí
- 6) bránit

Pravda nás pak je pak schopna vysvobodit od:

- 1) ďábla
- 2) smrti duše
- 3) smrti věčné

Všechny tyto výzvy jsou zcela jistě obsažené v biblických textech, pokud pravdu nebudeme chápat pouze jako abstraktní pojem. Filozofická definice o pravdě, kterou jsem našel na internetu, zní následovně:

„Pravda či pravdivost je shoda tvrzení se skutečností. Tento pojem hraje primární úlohu ve filosofii, vědě, právu a náboženství.“

Velice těžko by nás mohla abstraktní pravda zachránit od smrti věčné. V biblickém předivu Božích slov je totiž Pravda osobou:

Ježíš mu odpověděl: „Já jsem ta cesta, pravda i život. Nikdo nepřichází k Otci než skrze mne.“ Evangelium podle Jana 14, 6

Ježíš jako Pravda s velkým „P“. Věřím, že si toho Jan Hus byl vědomý. Předpokládejme, že Hus myslel ve svém citátu zmiňovanou Pravdou Pána Ježíše.

Převyprávěn jeho citát bude vypadat následovně:

„Protož, věrný křesťane, hledej Pána Ježíše, slyš Ježíše, uč se od Ježíše, miluj Ježíše, prav Evangelium o Ježíši, drž se Ježíše, braň Ježíše Krista až do smrti: neboť Pán Ježíš tě vysvobodí od hříchu, od ďábla, od smrti duše a konečně od smrti věčné, jenž jest odloučení věčné od milosti Boží...“ Jan Hus, *Výklad víry*

Máme tedy hledat Boha, naslouchat Božímu slovu, učit se Božímu slovu, milovat Boha, zvěstovat Evangelium o Ježíši Kristu, držet se za každých okolností

Pána Ježíše a bránit Evangelium o Ježíši Kristu až do smrti.

1. máme hledat Boha: *„Pokorní budou jíst dosyta, budou chválit Hospodina ti, kdo se na jeho vůli dotazují. Vaše srdce bude žít navždy.“ Žalm 22, 27*

2. máme naslouchat Božímu slovu: *„Když šel Ježíš s učedníky dál, vešel do jedné vesnice. Tam jej přijala do svého domu žena jménem Marta, která měla sestru Marii; ta si sedla k nohám Ježíšovým a poslouchala jeho slovo. ... Jen*

jednoho je třeba. Marie volila dobře. Vybrala si to, oč nepřijde.“ Evangelium podle Lukáše 10, 38-42

3. Máme se učit Božímu slovu: *„Nechť ve vás přebývá slovo Kristovo v celém svém bohatství: se vši moudrostí se navzájem učte a napomínejte a s vděčností v srdci oslavujte Boha žalmy, chválami a zpěvem, jak vám dává Duch.“ Koloským 3,16*

4. Máme milovat Boha: *„Budeš milovat Hospodina, svého Boha, celým svým srdcem a celou svou duší a celou svou silou.“ Deuteronomium 6, 5*

5. Máme zvěstovat Evangelium o Ježíši Kristu: *„Jděte ke všem národům a získávejte mi učedníky, křtíte ve jméno Otce i Syna i Ducha svatého a učte je, aby zachovávali všechno, co jsem vám přikázal.“ Evangelium podle Matouše 28, 19-20*

6. Máme se držet Pána Ježíše: *„A tak, bratří, svou sílu hledejte u Pána, v jeho veliké moci. Oblecte plnou Boží zbroj, abyste mohli odolat ďáblovým svodům.“ Efezským 6, 10-11*

Jde jistě o následování Pána Ježíše Krista v každém ohledu; na závěr uvedu opět Husův citát, kterým jsem i své kázání započal: *„Protož, věrný křesťane, hledej pravdu, slyš pravdu, uč se pravdě, miluj pravdu, prav pravdu, drž pravdu, braň pravdy až do smrti: neboť pravda tě vysvobodí od hříchu, od ďábla, od smrti duše a konečně od smrti věčné, jenž jest odloučení věčné od milosti Boží...“*

*Karel Sýkora,
publikováno na blogu idnes.cz*

OTÁZKY VÍRY - VYHODNOCENÍ DOTAZNÍKOVÉ AKCE

Vyplněných dotazníků se, po asi dvou měsících od začátku ankety, sešlo jedenáct. Byla jsem ráda, neboť zkraje se jich sešlo jen šest. Přesto vzhledem k počtu lidí, kteří tvoří dlouholeté jádro sboru a chodí často nebo i zcela pravidelně do sboru, bych čekala i o něco více.

Minusem bylo, že některé otázky většina lidí nezodpověděla. Především se jednalo o některé otázky z konce dotazníku. Škoda. Některé kolonky naopak vyplnili všichni. Jsem ráda, že všichni účastníci ankety uvedli, že se modlí doma i v církvi a, že 9 odpovědělo, že čtou Bibli, buď pravidelně nebo alespoň nepravidelně.

Na otázku, který křesť. časopis, noviny aj. čtou, odpověděli, že čtou Vršovického Hlasatele (6x), Český zápas (5x), Život víry (2x), a dále po jednom Denní čtení 2015, Mana, Ethos a Na každý den.

Na otázku, čí přítomnost je v církvi nejdůležitější, odpovědělo 8 dotázaných, buď Boží přítomnost, přítomnost Ducha sv. nebo Pána Ježíše. Dva uvedli přítomnost faráře a dva zmínili přítomnost lidí.

Několik bratří a sester uvedlo příklady nebo svědectví o působení Ducha sv. a o Boží pomoci ze svého osobního života. O působení Ducha sv. např. uváděli, že Duch sv. utěšuje a dává prožít smíření s odchodem blízkých lidí, vede ve víře a v každodenním rozhodování dává moudrost, dává odvahu, trpělivost, radost, pokoj, napomíná při selhání, povzbuzuje atd. Svědectví o Boží pomoci byla o uzdravení z nemoci, o záchraně života a pomoci v různých situacích a i v běžných starostech, o útěše při nemoci a o Boží proměně v osobním životě.

Sedm lidí uvedlo, že také nějaké své svědectví o Božím jednání ve svém životě, vypráví dalším lidem. Pět dotázaných uvedlo, že tak opatrně, občas nebo spíš výjimečně svědčí i nevěřícím lidem.

To mne potěšilo a myslím, že bychom se měli k tomu navzájem povzbuzovat a modlit se i o odvahu svá osobní svědectví předávat dál.

Kolonka o tom, co pozitivního dává člověku chození do církve, byla většinou vyplněna. Časté odpovědi byly: prožívání společenství, posila ve víře, pokoj, prožívání Boží přítomnosti radost ze setkávání, klid, podpora, sdílení, prožívání základních lidských jistot se stejně smýšlejícími lidmi, růst ve víře aj.

Otázka, zda jsme po odchodu z bohoslužby nebo ze setkání ve sboru povzbuzeni, byla zodpovězena: ano nebo spíše ano, většinou ano. Nikdo neuvedl vysloveně negativní odpověď.

Na otázky týkající se toho, co eventuálně členům sboru v církvi chybí, jaký to má důvod a co mohou sami udělat pro to, aby se to zlepšilo, odpovědělo alespoň částečně 5 dotázaných. O těchto bodech, bych chtěla napsat ještě příště.

Kamila Kopčilová

VZPOMÍNKY NA VRŠOVICKÉ DIVADLO V.

Na jevišti vršovickém dobyl „Nový spasitel“ o premiéře přesto čestného úspěchu toliko proto, že byl za inteligentní, prozíravé režie Burdovy tak snaživě nastudován do moderní podoby, do souvislého a napjatého děje, do výrazných, zdvižených scén, do přesného odlišení každé postavy. Málokdy se vidí v předměstských divadlech takové představení, zevrubně a načisto připravené! Ledaže milosrdného sera se rozestírá po scénách nadbytečně mnoho: Patrikovi p. A. S. Kostky ztrácí se v urovnaném, rozmyslném přednesu poněkud i jeho patetická venkovská výslovnost, vyvolavači p. Pospíšilovu vydrží hřímavá, proudná síla až do poslední slabiky, Ivan p. F. Kostky, básník p. Beyvlův a také Leon p. Bittlův vyhovují požadavkům věci jak vnějším zjevem, tak rozmachem hry. Věry pouličního parkového děvčete říká M. Kluchová s obzvláštní niternou účastí a s pochopením pro živost slova, jemná Marie Z. Pospíšilové a strádmá matka M. Maškovské umějí prospět scéně pravdivým vzruchem hry. Herci si věru dokonale zaslouží toho vděku, jímž vzdělané abonentní obcenstvo vršovické neskrblí.

J. VODÁK

„Národní Politika“ přinesla referát Karla Engelmüllera:

JIRÁSKOVO DIVADLO VE VRŠOVICÍCH

Nový spasitel. Hra o 12 obrazech. Napsal J. Babka. Scéna a režie J. Burdy [Výprava]. Pokorného a V. Johna. Po první 13. října 1931:

Vršovické Jiráskovo divadlo, které v letošní sezóně přešlo ze zaslouženého vedení Mistra Karla Želenského do správy dobře známého, horlivého a zkušeného ředitele Josefa Burdy, má krásnou ctižádost uvádět i nejmladší původní produkci na své jeviště a objevovat tak možné sliby, snahy a rozběhy naší dramatiky. V dnešních kritických divadelních poměrech je v tom mnoho dobré vůle i odvahy, tím vítanější, že mladí dramatikové nemají v podobných scénách právě na vybranou.

Autor J. Babka po několika pokusech, pustil se hned do složitější, dvanáctiobrazové utopistické skladby, na niž ovšem ještě nestačil, ale jeho „Nový Spasitel“ napovídá místy dobrý nápad, postřeh a scénickou zručnost, schopnosti, které mají již vážnější cíl.

Burdova pečlivá režie postarala se ovšem, aby obrazy získaly na tajemném účinu zajímavým scénickým řešením a aby také herecky byla hra pěkně a úspěšně zvládnuta. A. S. Kostkajako Patrik, F. Kostkajako Ivan, J. Burda v roli hlídače, řečník J. Pospíšilův, děvče M. Kluchové, Marie Z. Pospíšilové, Leon M. Bittlův, president a boháč F. Bohuslavův, básník Beyvlův, matka M. Maškovské, strážník V. Johnův a Astar R. Všelichové aj. přičiňovali se snaživě o dobrou charakteristiku a typisaci postav.

KAREL ENGELMÜLLER

JAK BYLO JINDE

Jestliže jsem byl na venkově se svou společností v době zlé hospodářské krise zřejmě výjimkou mezi českými divadelními řediteli a podařilo se mi nejen udržet se nad vo-

dou, ale dokonce v pravém slova smyslu prosperovat a zahospodařit si i nějakou rezervu, přestal jsem být touto výjimkou, jakmile jsem převzal Jiráskovo divadlo. Tam jsem vstoupil do šiku těch zoufalých ilusionistů, kteří v obecné mizerii chtěli stále ještě dělat kulturu. V té době dolehly na mne následky všeobecné bídy naplno.

Snad jen Národní divadlo, právě postátněné, nemělo vážné obtíže. Mělo ovšem zcela jinou situaci, neboť podle zákona hradil schodky stát. Ale i tam zasáhla krise návštěvnosti, ovšem až o dva tři roky později.

Situace v ostatních divadlech byla tenkrát tak svízelná, že i „ostří hoši“ v Tylově divadle v Nuslích, K. Šmíd, K. Faltys a Vl. Marek, ukončili již divadelní provoz pro naprostý nezájem obecnstva. A to bylo jedině rozumné, pro prázdné lavice nemělo přece smysl hrát.

A co se dělo ve Vinohradské zpěvohře? Divadlo tak populární, zavedené a s tak zkušenými herci a zpěváky? Hotová tragedie! – Vypravili jsme se tam jednou večer s Dolfičkou, když jsme v Jiráskově divadle nehráli. Nehráli jsme proto, abychom také jednou něco vydělali, protože když jsme nehráli, ušetřily se alespoň výdaje za otop, světlo, uváděcí personál, provozovací právo, za hasičskou asistenci a jiná drobnější vydání. Tak jsme prodělávali jen na části hereckých platů.

Vinohradskou zpěvohru financoval J. Skřivan, prokurista Agrární banky, nadšený divadelník, který měl za choť Mařenku Křečkovou, populární pražskou subretu a znamenitou zpěvačku. Byla dávnou důvěrnou přítelkyní Dolfičky. Koncese pro provozování divadla zněla na její jméno. Uměleckým ředitelem ustanovil tenkrát J. Skřivan osvědčeného divadelního pracovníka ředitele F. Lacinu. Jeho bohaté zkušenosti jistě zaručovaly pořádek, klid a systematickou práci v divadle, nehledě k tomu, že J. Skřivan, pokud mu čas dovolil, sám se o postupu jednotlivých prací přesvědčoval, ba dvakrát denně se telefonicky dotazoval, zda rozvrh na ten onen den stanovený byl skutečně také dodržen. A koncesionářka M. Křečková byla po celý den v divadle. Zdálo se tedy, že o pořádek v tomto rozsáhlém podniku je postaráno tak dokonale, jako nikde jinde. A skutečně se také z počátku Vinohradské zpěvohře dařilo dobře. Patrně však tytéž veřejné vlivy, které měly neblahý účinek na nás ve Vršovicích, v Nuslích a téměř všude, způsobily obrat i ve Vinohradské zpěvohře.

Šli jsme tedy ke starým známým, neboť i já jsem se s oběma manželi dobře znal. Přišli jsme do zákulisí Vinohradské zpěvohry. Bylo tam sice živo, ale v celkové atmosféře už tkvěla předtucha něčeho neblahého. Nebylo již mecenáše, nebylo uměleckého ředitele a divadlo vedl takřka bez peněz výbor volený členstvem v čele s koncesionářkou M. Křečkovou. – A my jsme tam šli o radu a postěžovat si na svou vršovicou bídu! – Byla to situace až komická. M. Křečková vysvětlovala situaci po svém. J. Skřivan ji vysvětloval jinak a pasivní ředitel F. Lacina zase jinak. A členové divadla také měli na to svůj osobitý názor a patrně nejsprávnější.

Josef Burda, Aby se nezapomnělo, Praha 1958

RADA STARŠÍCH

Rada starších je správní a výkonný orgán, který spolu s farářem řídí chod náboženské obce. Je tvořena laiky, virilními členy jsou všichni duchovní ustanovení v náboženské obci. Rada starších Náboženské obce CČSH v Praze Vršovických pracuje v současnosti v tomto složení:

Kamila Kopčilová (1957) - předsedkyně
Oldřich Nováček (1972) – finanční zpravodaj
Helena Zezulková (1954)

David Frýdl (1974) – farář
Miroslava Pražáková (1942)

ZÁVĚRY ZE SCHŮZE RADY STARŠÍCH 22. 5. 2015

Jednání RS bylo zahájeno společným zpěvem písně č. 268 a modlitbami členů RS.

RS souhlasí s obsazením bytu č. 1 novým nájemcem K. S. a dalšími třemi spolubydlicími. Nájem činí 12.000,- + poplatek za služby 1.000,- Kč s kaucí 13.000,- Kč. Doba pronájmu od 1. 6. 2015 na 1 rok.

RS byla informována, že dne 1. 6. od 19 hod se uskuteční setkání zastupitelů s faráři ŘKC, ČCE a CČSH (téma: víra a komunální politika). RS bere na vědomí.

Bratr farář oznámil RS dokončení opravy poškozené střechy Husova sboru. Oprava v ceně 21.000,- Kč byla pokryta z pojistné smlouvy.

Bratr farář seznámil RS s průběhem lakování oken v bytě č. 6. Na výstavbu ÚT v témže bytě se rozpočet finalizuje.

Bratr farář informoval o plánované pouti k nově zrekonstruovanému Husovu kamenu v ulici Nad Vršovskou horou v Praze 10-Záběhlicích dne 28. 6. 2015 od 17 hod.

Bratr farář informoval o aktuálním stavu účtů ke dni 22. 5. 2015.

Banka: 303.466,20 Kč

Pokladna: 35.699,- Kč

K dnešnímu dni nejsou evidovány faktury po splatnosti a bylo zaplaceno 50% povinného odvodu do fondu bratrské svépomoci.

RS schválila digitalizaci historických plakátů vršovických divadelníků (darováno panem Václavem Pechem), cena 10.000,- Kč za všechny plakáty.

RS projednala možnosti inventarizace majetku HS - termín dokončení stanovila do konce listopadu 2015. Inventarizací byl pověřen bratr O. Nováček.

*Ze zápisu z jednání Rady starších vybral David Frýdl.
Úplné znění zápisu je k dispozici členům sboru ve farní kanceláři.*

Vršovický Hlasatel – časopis Náboženské obce Církve čs. husitské v Praze Vršovických. Vydává Husův sbor Praha 10 - Vršovice. Vedoucí redaktor David Frýdl. Redakční rada: David Frýdl, Miroslav Svoboda. Příspěvky zasílejte poštou na adresu Husova sboru, Moskevská 34, Praha 10, 101 00 nebo elektronicky: info@husuvsbor.cz. Neprodejné – pro vnitřní potřebu církve. Vychází jednou měsíčně. K dostání na Farním úřadě. Cena dobrovolná, náklady na jeden výtisk 7 Kč.